

Nieuwsbrief nr. 6
After summer special 2009

Moorblick 1
48599 Gronau
eurofly-paragliding@t-online.de

Beste Euroflyers,

In deze after summer special 2009 lees je de verhalen van de beginnende en ook wat meer ervaren piloten die mee zijn geweest naar Feltre (Italië) en Tolmin (Slovenië). Het programma voor 2010 is in de maak, en volgt z.s.m. Alwel bekend is de trip naar Au/ Schoppernau eind januari 2010. Voor meer info lees verderop in deze uitgave. Veel leesplezier gewenst.

Feltre 2009

Op zondag zijn wij aangekomen op de camping . Omhoog kijkend kreeg ik het toch een beetje warm.

Ik heb dan wel wat vluchtjes in Getelo gemaakt , maar dat was niet zo hoog.

Maandag met het busje van Lucas naar boven gereden. Aangekomen op de startplek, een mooie glooiende helling met een paar leuke boompjes en uitzicht op een boerderij, en een fantastisch uitzicht over het dal.

De spullen uitgepakt en ingehaakt. Ja de eerste keer is even spannend, maar als je eenmaal los bent en de bomen onder je langs ziet gaan met een uitzicht over de rest van het dal.

Dan is alle spanning weg en heb je het gevoel van vrijheid in de lucht. Naar boven kijken naar mijn scherm en achterover zittend in mijn harnas voel ik mij veilig ondanks de afstand vanaf de grond.

Met hulp van Lucas via de portofoon, geland op het veldje. Een fantastische ervaring die wat mij betreft nog niet af is.

Sjaak.

De eerste bergvlucht bij Eurofly....ging van Monte Cismon. Daarvoor nog de orchideetjes, het uitzicht en de koeien op Monte Avena kunnen bewonderen maar het weer was niet geschikt op dat moment. Dan maar verder sightseeing. Ik hoorde Lucas roepen: "Niet zo fors in de remmen.... Niet zo wild, rustig.....Niet te vroeg naar rechts, dan kom je in de bomen.... Je moet hoogte afbouwen tussen de toren van Rocca en de waterzuivering." Ik zoeken maar torens.... Ik denk dat ik die van Arsié op het oog had. Maar dan toch richting meer, over het zadel naar de camping.

Meteen een campingvlucht.

Een aantal vluchten later kom ik naar beneden en hoor geen commentaar op het landingsveld. Ik kon me niet voorstellen dat er geen aanmerkingen op waren. Later bij de

*cappuccino's hoor ik allerlei opmerkingen over wat ik anders had kunnen doen en hoe beter kan profiteren van de thermiek. Ik heb genoten van autoritjes, de cappuccinopauzes, de gelateria's en voor corrigerende opmerkingen over vliegen. Voor herhaling vatbaar.
Marianne*

Maandag 13 juli

Op weg naar boven werd het toch wel even spannend, zo'n allereerste bergvlucht. Ik had dan al wel een aantal liervluchten gemaakt, maar dat was wel veel minder hoog en in een andere omgeving. Eenmaal boven op de zuidhelling heb ik mijn spullen uitgelegd en even geoefend met het opzetten van het scherm. Dit ging allemaal vrij soepel, dus werd het nu tijd om écht te gaan vliegen. De start ging goed en het uitzicht was fantastisch, de spanning was ondertussen verdwenen waardoor de vlucht nog mooier werd.. Na een mooie landing heb ik gauw de spullen weer ingepakt om vervolgens weer omhoog te gaan. Bij mijn 2e vlucht heb ik voor het eerst oortjes gemaakt wat voor mijn gevoel vrij goed ging. Na mijn landing voor de laatste keer die dag de Monte Avena op gegaan, om mijn 3^e vlucht te maken.

Dinsdag 14 juli

Boven op de top van de Monte Avena was het erg mistig, dus werd het even wachten totdat er gestart kon worden. Na eventjes gewacht te hebben kon ik aan mijn vierde vlucht beginnen. Ik merkte dat ik steeds meer dingen begon te begrijpen, en dus ook steeds meer dingen zelf kon gaan doen. Bij de vlucht die hierna volgde, was er weer mist. Op zich geen probleem, maar wel jammer van het uitzicht. Ook deze dag heb ik weer 3 mooie vluchten kunnen maken.

Woensdag 15 juli

Vandaag zat het weer niet echt mee, de ene keer zon, de andere keer regen en mist. Gelukkig heb ik nog wel 3 vluchten kunnen maken. De eerste vlucht ging goed maar heb wel een buitenlanding moeten maken omdat ik ineens hard naar beneden zakte. Nadat mijn scherm opgevouwen was gingen we weer omhoog om aan de 2^e vlucht van die dag te beginnen. Het weer zat niet echt mee. Eerst een tijdje startklaar gewacht te hebben omdat er overal mist hing, maar daarna kwam de zon al gauw door en kon er gestart worden. Na de start vloog ik tussen 2 wolken door. Best raar als je door zo'n wolk heen vliegt, als je de mist langs je heen ziet komen, maar weer een ervaring erbij. De 3^e keer omhoog deze dag. Nog steeds was het weer niet al te best. Maar na wat regen en een wisseling van startplek kon er gestart worden. Mijn 1^e vlucht die ik bijna in mijn eentje heb gevlogen. Op een gegeven moment was ik bijna te laat met het inzetten van het circuit waardoor Lucas mij toch even een aanwijzing moest geven. Na bijna geheel zelfstandig te zijn geland zat mijn 9^e bergvlucht er al weer op.

Sharon Nijkamp

vrijdag 17 juli 2009

De afgelopen twee weken waren in een woord geweldig. Elke dag gevlogen en al mijn taken kunnen volbrengen.

Heb kunnen proeven aan het thermieken. Van een vlucht in het bijzonder, kon hierbij aardig wat hoogte winnen. En voor dat ik er erg in had zat ik in de wolken. Over de porto kreeg ik te horen dat ik oren moest gaan trekken en richting een blauw gat moest struren.

Vandaag mijn laatste vliegday, en morgen helaas weer terug naar Nederland

(Auteur niet bekend)

Maandag 20 juli en dinsdag 21 juli

Maandag met mijn nieuwe scherm voor het eerst van de berg af, het vliegt geweldig alleen het opzetten moet ik nog oefenen, het gaat n.l. heel anders dan met mijn vertrouwde Confidence Bij de tweede vlucht heb ik onder begeleiding van Hans mijn eerste toplanding gemaakt, Een groot voordeel omdat de rit naar boven toch altijd wel vermoeiend is en de cappuccino boven ook goed smaakt.

De derde vlucht deze dag vlogen er drie straaljagers tussen ons door, een rare gewaarwording, toevallig heeft Dinie nog een foto kunnen maken met mij en een straaljager in één shot.

Dit was voor mij toch weer een leerzame dag.

De volgende dag gingen we naar een nieuwe vliegstek in Pinzolo.

Dit was een heel eind van de camping ongeveer twee en een half uur rijden, maar wel de moeite waard.

Eerst met de gondel naar boven, deze ging maar tot de helft waarna we in een stoeltjes lift verder moesten, deze was echter tot twee uur gesloten. Dus halverwege maar lekker wat uitgerust en gegeten dit was ook wel nodig want de rest van de dag was erg vermoeiend

Een hele steile helling en als dan de start niet in een keer lukt ben je echt blij dat je in je zitje zit. Daarna een uur en drie kwartier gevlogen waarna ik zo moe werd dat ik de landingsplek maar ben gaan opzoeken.

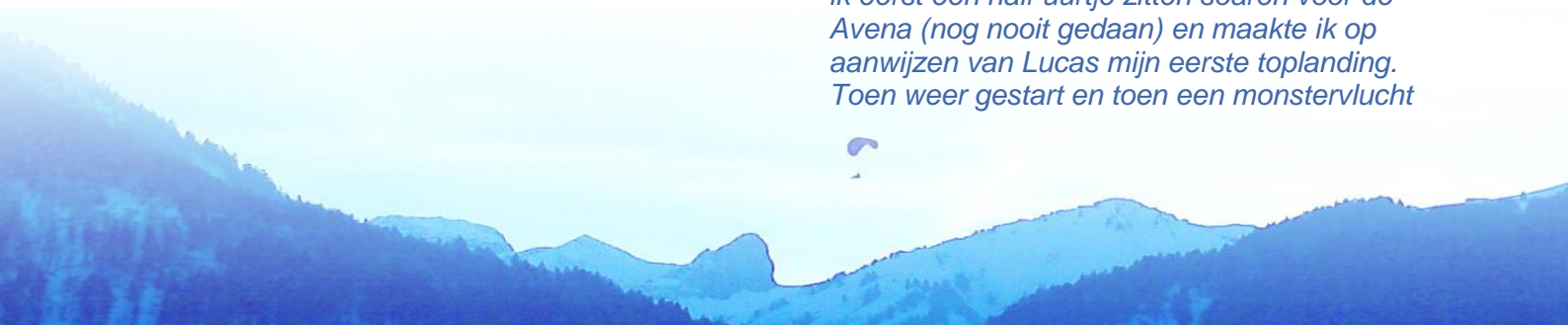
Na nog een ijsje gegeten te hebben zijn we terug gereden, met een goed gevoel maar erg moe.

Henk.

Woensdag 22 juli 2009.

Wij zijn voor de tweede keer in Feltre. Ik had me voorgenomen om me veel meer als vorig jaar te concentreren op mijn nog af te handelen taken maar vooral op het thermieken. Dat begon goed want meteen de eerste dag een vlucht van 1 uur en 6 minuten, 1700 meter hoog, net onder de wolkenbasis. Erg mooi om te doen ... soms naast een wolk vliegen, prachtig. Vooral de Monte Aurien was mijn grote vriend met de ene bel na de andere. Of is een berg vrouwelijk?

Daar bleef het niet bij. De volgende vliegday heb ik eerst een half uurtje zitten soaren voor de Avena (nog nooit gedaan) en maakte ik op aanwijzen van Lucas mijn eerste toplanding. Toen weer gestart en toen een monstervlucht

(voor mijn begrippen) van 1 uur en 44 minuten. Soaren voor de Avena, dan oversteken naar de Auriën, daar "bijtanken", stuk over het dal, weer bijtanken bij de Auriën, terug naar de Avena. Wat ontzettend gaaf. Dit was de eerste keer dat ik zelf ben gestopt met vliegen omdat ik het wel eventjes welletjes vond. De rest was al omhoog gereden dus ik ben zelfstandig geland. Daar ben ik best trots op.

Als het iets thermisch is dan is een vlucht van 3 kwartier á een uur heel goed te doen hier in Feltre. Daar heb ik er – bij het schrijven van dit stukje - inmiddels meerdere van gemaakt, mijn taken afgerond en mijn felbegeerde luchtwaardigheid gehaald .. yes! Theorie had ik van het voorjaar al gehaald dus ik kan mijn brevet gaan aanvragen.

Ik ben nog een ervaring rijker namelijk een enorme inklapper. Ik had er wel eens vaker aan één kant één gehad maar die was er al uit voordat ik er goed en wel erg in had. Dit was een echte. Het scherm dook als een slappe vaatdoek voor me. Ik schrok er best van. Ook hier herstelde het scherm zichzelf snel, maar het duurde lang genoeg om me er goed van bewust te zijn. Ik weet wat ik fout heb gedaan. In een flinke bel hield ik aan de buitenzijde te weinig remdruk, schoot de bel uit en daar ging het ding. Ik vind het achteraf niet eens een negatieve ervaring. Sindsdien ben ik me veel meer bewust van het vliegen in thermiek, hoe er in, hoe er uit, het houden van remdruk, verplaatsen van gewicht voor een egalere bocht etc.

Tot slot het vliegen onder een wolk. Wat kan zo'n ding zuigen, het ging mij soms echt te hard, alsof je een schop onder je kont krijgt. Even uitwijken naar de zijkant helpt dan prima.

Kortom, qua vliegen een enorme ervaring rijker.

Dan het leven op de camping. Jammer dat er niet zulke leuke mensen waren dit jaar Geintje. Het was heerlijk ontspannend. Uiteraard het bekende ons kent ons gevoel met de bijbehorende gezelligheid. Lekker wijntje/biertje/barbecue en zwemmen in het meer en erg gelachen. Op 1 flink onweer na alleen maar mooi weer gehad tot nu toe. En wat is het toch prettig om na een dagje vliegen in een opgeruimde caravan te worden ontvangen (haha, dank je Angelique).

Groetjes Rob, Angelique, Maartje en Gijs.

Slovenië 2009 Schit-te-rend!!

We verzamelen op zaterdag 1 augustus aan het einde van de dag op onze vaste camping Kamp Villi, vlak bij Tolmin. Wie zijn er allemaal: Jan-Willem, Addie, Joop, Riky, Herman, Bas, Anita, Henk, Jannie (vandaag jarig!), Melanie, Ewert, Pascal, Gijs en zijn moeder, Maarten, Marijke en ikzelf. Deze eerste avond gaan we gezamenlijk uit eten in Tolmin: de dame die ons bedient heeft een prachtige kuif, maar is vooral veel afwezig,

gelukkig is het te donker om te zien wat we eten, en wie heeft toch die smerige Ratler besteld? Vanaf nu kunnen we alleen maar lekkerder eten!

De eerste dag zondag, is meteen een super vliegdag. Om kwart over negen komt Wolfgang (onze parataxi) op de camping, en stelt voor naar de Kobala te gaan.

Een halfuurtje rijden, en dan zijn we boven. Bas start als eerste, en we kunnen hem heel mooi volgen in zijn zoektocht naar de thermiek. Eerst lijkt het alsof hij er eronder uitzakt, maar dan opeens spuit hij omhoog, en staan we met z'n allen op de berg te juichen!! Dan start iedereen weg, en maken we prachtige vluchten richting Kobarid. Zelf speel ik 2,5 uur tussen de landing en de camping, geniet enorm, en land weer op de landingplaats bij Tolmin. 's Avonds eten we met z'n allen pizza en wijn buiten op het terras bij Dos, volgens mij zijn we vrij luidruchtig.... Het duurt even, maar gelukkig krijgt Joop ook nog z'n pizza.....

Maandag is er lage bewolking en regen in het dal, en gaan we naar Lijak. Een mooie soarstek bij Nova Gorica. Helaas regen, maar wel prachtige vergezichten en hele mooie wolken. Veel kletsen, lachen, ook serieuze gesprekken, en wanneer we steeds de mooie wolken met het prachtige zonlicht zien, ontstaan de historische woorden: Schit-te-rend!! Die horen we nog heel veel deze vakantie!! Tegen het einde van de dag zonder vliegen terug naar de camping.

Ook de dinsdag begint met regen, maar tegen het einde van de dag klaart het op. Gijs, Joop en ik gaan omhoog naar de Kobala, zijn de enigen op de startplaats, en maken een prachtige avondvlucht. Ik heb nog nooit zulke mooie wolken gezien, en we genieten enorm van het glijvluchtje. Als we gedrieën geland zijn, vallen we elkaar euforisch in de armen!

Henk, dank je wel voor het omhoog rijden! Helaas gaan Herman, Bas en Anita weg, maar ze hebben al een paar mooie vliegweken achter de rug!

Woensdag wordt weer een superdag. We gaan naar Lijak, en we maken allemaal prachtige lange soarvluchten.

Schit-te-rend! Ik breng Gijs nog omhoog naar de Kobala en die vliegt nog even naar de camping. Na afloop op de camping uitgebreid en lang borrelen bij Joop en Riky, enigszins beneveld naar bed!

Op donderdag morgen komt Wolfgang ons, zoals iedere dag, weer ophalen, en gaan we naar de Stol! Dat is de mooiste startplek in het dal. Wel een uurtje rijden, dan nog wel een uurtje wachten op de thermiek, maar dan krijg je ook wat! Allemaal maken we lange vluchten en vliegen vanaf de Stol naar Kobarid, en ook nog verder richting camping. Behoorlijk heftige thermiek, zeker vlak bij de berg, maar het gaat dan ook hard omhoog. Ik vlieg zelf bijna 3 uur, en land op de nieuwe landingsplek in Kobarid. Met een restaurant waar je heerlijke koffie kunt drinken, nagenietend van je schitterende vlucht. Een aantal gaan nog met Wolfgang naar de Kobala, en maken daar een prachtige avondvlucht terug naar de camping. 's Avonds eten we met z'n allen

*weer pizza in Kobarid. Ook alweer vrij
luidruchtig.....*

Ook vrijdag, helaas alweer de laatste dag, vliegen we vanaf de Stol, en blijf ik zelf meer dan 4 uur in de lucht. Vanaf de start een stuk richting Italië, terug naar Kobarid, dan weer naar de Stol, en dan weer naar de landing. Iedereen maakt weer lange en mooie vluchten richting Kobarid en de camping.

En dan is het tijd voor de "laatste avond traditie in Slovenië": Forel eten bij de familie Kleine: heerlijk verse forel op de bbq, sla, gebakken aardappeltjes, wijn en bier! Een schit-te-rende afsluiting van een topvliegweek, die vooral ook heel gezellig was! Iedereen heel erg bedankt, en tot volgend jaar in Slovenië!!

Hans

NB Op dinsdag maak ik een autotochtje de bergen in, moet op een smal bergwegje de auto keren, dat gaat mis, en mijn rechterachterwiel is airborne! Ik bel Joop, Gijs, Henk, die staan binnen een halfuurtje bij me, en met vereende krachten (en een toevallige tractor) wordt de auto weer op de begane grond gezet! Van je vrienden moet je het hebben!

Beste piloten,

Van donderdag 28 tot zondag 31 januari gaan we weer naar ons lange weekend didamskopf. Aangezien het lastig is slaap plaatsen te krijgen in die periode moeten we nu al gaan reserveren. Didams is in de winter een fantastisch startplek met 270 graden rond startmogelijkheden. Vanuit Nederland snel te bereiken. Na het verlaten van de autobaan is het slechts 25 minuten naar Schopperrau.

*Alle info vindt je op de website van:
<http://www.diedamskopf.at/DE/Winter/Aktiv/Fliegen/>*

*Er zijn verschillende overnachtingsmogelijkheden
De eenvoudige frühstückpensions vanaf
ongeveer 28 euro met ontbijt
Of het chiquere Natter -- 72 euro met ontbijt-- en
uiteeraard verschillende prijsklassen daartussen.*

*Via Eurofly regelen we of een kamer in Natter of
in een goedkoper ontbijt pension (fernblick)*

Wil je mee, meld je dan snel aan via de site of een email aan Lucas.

*Dan nog een leuk promo filmpje over het vliegen met een hoofdrolletje voor ondergetekende. Veel plezier met kijken
Het begint op 3.40 ongeveer*

<http://www.rtvoost.nl/programma/programma.aspx?pid=204>

Hans

Softshell jacket verkrijgbaar in de maten S,M,L,XL prijs € 82,50

WoodyValley

Zoals jullie al hebben kunnen zien op de website heeft Woody Valley een nieuw logo. Ook is de nieuwe X-rated 5 op de markt. Hij is weer geheel aangepast en is nu zelfs te bestellen met speciale katrolletjes zodat het intrappen van het speedstelsel aanmerkelijk eenvoudiger gaat.

WV_X-Rated5_engl_02.pdf

Softshell pants verkrijgbaar in de maten S,M,L,XL prijs € 125,-

Naast het Nova softshell jacket is er nu ook een softshell pants te koop. Een lange broek met bretels, zwart, wind en waterdicht.

NOVA ION: NEW LOW-LEVEL EN B / LTF 1-2 PARAGLIDER

Uncomplicated Pleasure

NOVA introduces the ION, the successor to the popular and highly successful ROOKIE. With this new wing, the Austrian manufacturer fills the important class of the low-level EN B / LTF 1-2 paragliders.

The ION inherits the Rookie's essential qualities: suitability for instruction, few and easily sorted lines, uncomplicated launch, high damping on all axes (which matters a lot for relaxed flying), excellent low speed behaviour, and extremely high safety. The ION also delivers various improvements: handling (it is more agile now), thermalling properties (the ION has less levering and turns more precisely) and max speed. Of course, NOVA has also improved the glide ratio. In summary, this means that the NOVA ION is the ideal paraglider for recreational pilots and first XC flights.

Please check <http://www.nova-wings.com/>. There you can also download high-res digital data, graphics, testing protocols, etc.

Lucas

